

## HI Theresia van het Kind Jezus

**Thema van dit deel: «De ervaring van God in het leven van de heiligen.» De interventie van Pierre Goursat volgt op een onderricht van Franciscus Kohn over de HI Franciscus van Assisi, de HI Theresia van Avila, de HI Theresia van het Kind Jezus. Pierre spreekt nog eens over de laatste.**

Beste vrienden, ik wilde jullie iets vertellen over Theresia van het Kind Jezus. Francis heeft jullie een prachtige preek gegeven, maar om het concreet te bereiken, dat is minder gemakkelijk!

Theresia van het Kind Jezus heeft [dit] zo begrepen: als iemand echt naar de Heer wil gaan, dacht zij dat er in het huis van de rijken liften waren. Dus om naar de hemel te gaan, is de gemakkelijkste manier nog steeds om de lift te nemen. Dus dat is wat ik je vandaag voorstel, dat is minder vermoeiend!

Er zijn drie bijzonder belangrijke momenten in Theresia's leven. Je moet weten toen Theresia die in 1897 was overleden, [dat 3 jaar later de Vernieuwing onder de Pinkstern mensen is ontstaan]<sup>1</sup>. Ik heb echt de indruk dat zij het was die zodra ze in de Hemel aankwam al deze stapel genaden voor onze tijd, deze «regen van rozen» (omdat ze spreekt met de taal van haar tijd) heeft getriggerd. Zij was er zeker van dat de Heer haar wil zou doen, omdat zij de Zijne op aarde had gedaan.

Theresia was een heel gevoelig kind. Je weet dat ze haar moeder verloor op 3-jarige leeftijd, ze was, zoals ze zeggen, een beetje neurotisch. Mensen vinden het heel leuk om dat nu te zeggen. Omdat het een eeuw geleden is dat ze gestorven is, voelt het heel goed om over haar te praten, het kan de mensen niet schelen maar ze hebben er veel verhaaltjes over gehoord, ze hebben erg uitgelegd dat ze neurotisch<sup>2</sup> was, het scheelde niet veel of ze moesten haar opsluiten. Ze werd opgesloten in de Karmel, eindelijk dan...

Dus onze lieve Theresia was op 13, 14-jarige leeftijd – ten tijde van het volwassen worden – erg gevoelig. Er zijn veel van dat soort meisjes. En aangezien ze op haar 15e de Karmel wilde binnengaan, begrijp je dat [het niet gemakkelijk was omdat] ze de hele tijd huilde. Het was heerlijk, ze huilde als een Madeleine – je kent het liedje, ik ga het niet voor je zingen! Ze huilde als een Madeleine en wat nog beter is, ze huilde als een Madeleine maar vervolgens huilde ze omdat ze huilde! Zij zegt het zelf!

Dus ik ga niet [in detail] op de tekst in, want we hebben een beetje haast, we zullen een beetje [verder gaan]. Dus ze zat er tot over haar oren in om zo te zeggen. Ik ga het je toch voorlezen, want het is erg kort:

*Tekst voorgelezen door François Morin (MsA, 45r): «We keerden terug van de nachtmis (...) Het was voor altijd dat ze het moest vasthouden.»*

<sup>1</sup> Volgens sommige bronnen is de geestelijke opwekking van de Pinksterbeweging in 1900 ontstaan.

<sup>2</sup> Zinspeling op het boek van Jean-François Six, *La véritable enfance de Thérèse de Lisieux – Névrose et sainteté*, Seuil, 1972.

Dus, dat is nu de beroemde genade waardoor ze heeft begrepen wat de Heilige Geest is. Therese [ontving daarom] deze genade van kracht. Ze had diep van binnen een grote energie, ik weet niet of je haar kaak hebt gezien! Weet je, als je haar ziet met de kaak die ze had, de kleine Theresia zo lieflijk op vrome beelden, maar dat is het niet helemaal! Dus zei ze: «Ik wil van Jezus houden, en je zult zien of ik van Hem ga houden! Ik ga Hem liefde voor liefde geven. En je zult zien, het gaat hier heet worden! Ze komt de Karmel binnen en dan werkt het zo. Tot het moment dat ze zo in de war raakt, dat ze zichzelf zo uitput dat haar lichaam niet meer reageerde, dat haar zenuwen niet meer reageerden, ze was helemaal uitgeput. Maar ze wilde nog steeds een grote heilige worden en ze voelde dat ze ondanks haar energie niet langer vooruitging. Dat is heel belangrijk om te zien dat, ja, de Heer het echt erop heeft aangestuurd.

Ze verloor haar zelfvertrouwen niet, maar ze begreep het niet meer. Ze dacht: «Maar wat kan ik doen? En toch ik wil het, maar ik kan het niet.» Hier vroeg ze op een dag echt aan de Heer om haar te verlichten, en ze heeft een genade van licht ontvangen die haar is gegeven. Het gaat altijd zo: dat in heel eenvoudige teksten, die je 36 keer hebt gelezen, en die zij ook had gelezen, ze niets bijzonders had gezien, en ineens kwam het licht. Dus we zullen je deze tekst voorlezen.

*Tekst gelezen door Françoise Morin (MsC, 2v-3r): «Je weet het mijn Moeder, ik heb altijd al een heilige willen zijn (...) En ik wil uw barmhartigheid bezingen.»*

Dus zie je, het is heel eenvoudig, het is vrij eenvoudig. De waarheid is dat het inderdaad zo eenvoudig is dat het ons erg ingewikkeld lijkt. Dat komt omdat we de eenvoud missen. God is in wezen eenvoudig en hoe dichter je bij God komt, hoe eenvoudiger je wordt. Dus zie je, we zijn de hele tijd bezig onszelf bijeen te rapen, naar onszelf te kijken, aan het navelstaren, dat komt altijd terug: «Oh mijn God, wat heb ik gedaan?», dit, dat. Het was Péguy die zei: we praten altijd met God over onze zonden, we kunnen beter met Hem over Hem praten, dat zou mooier zijn, we zijn vaak zo kleinzielig. [We kunnen hem zeggen:] «Sorry» [maar dan krijgt Hij te horen:] «Je bent goed en barmhartig, nu is het voorbij en dan sla ik de bladzijde om en dan prijs ik je nu! Ik ben blij om bij Je te zijn. Je hebt een mooie verloofde, je ziet hem en je bent een paar minuten [te laat]: «Het spijt me omdat ik te laat was... en dan heb ik weer spijt (...) Oh, en dan zie je, ik maakte mijn jurk vies, in de metro... Het spijt me dat ik mezelf zo moet presenteren... Uiteindelijk plaagt ze haar verloofde daarmee! Welnu, dat is wat we de hele dag met Jezus doen: we leggen steeds weer aan Hem onze zonden voor. Het is al niet zo grappig om te zondigen, maar als we ze de hele tijd onder Zijn neus wrijven, is het voor Hem niet grappig! Dus laten we simpel zijn, laten we zeggen dat we een buitengewone kerel hebben gevonden, en laten we naar Hem kijken, laten we van Hem houden. Hij houdt ervan om aanbeden te worden, zie je. In de Hemel is dat zo. Het is zeker de moeite waard. Echt [als je de geest] van aanbidding hebt, ben je zo gelukkig, je denkt niet meer aan jezelf, je denkt aan Hem en dan wordt het eenvoudig.

Dan, Theresia van het Kind Jezus, zult u tegen mij zeggen: «Maar zij is een meisje dat veel gebeden heeft in de Karmel!» Ik denk dat ze een uur stil gebed heeft, veel officies. Maar, zoals ze zegt: «Ik sliep de hele tijd tijdens het gebed.» Ze was zo moe dat ze sliep. Nou, het kon haar niet schelen. En omdat ze gezond verstand had, in plaats van te zeggen: «Oh, mijn God, ik bad niet tijdens mijn gebedstijd», had ze een eenvoudigere vorm gevonden, ze bad de hele tijd, gebedstijd of geen gebedstijd. Tijdens het gebed sliep ze en terwijl ze werkte, bad ze. Zie je, het is heel simpel! Je bent een moeder met vijf kinderen, u kunt het ook, zie je! Het is de eenvoud van het kind, het bewijst ons een grote dienst.

Dus ik beloof je, het klinkt gek, maar het is echt heel belangrijk. Als je God om deze genade vraagt, zal Hij het je geven. Dit is echt wat nodig is voor onze tijd: we zijn allemaal moe, we zijn allemaal arme sukkels, we praten te snel<sup>3</sup>... «Jezus, wat ik vertel, wat ik stamel, het doet er niet toe, het gaat erom wat Jij in elke ziel zult zeggen.» En ik ben er zeker van dat de Heer vandaag indringend tot u zal spreken.

Daarom kunnen we heel goed lachen, we hoeven ons niet op te winden, je zult aan je binnenkant moeten werken, je zult niet begrijpen waarom, maar je zult veranderen. Vooral als je tijdens de Mis en de hele tijd dat je er bent, zegt: «Heer, maak me eenvoudig!» Ik hoor nooit dat mensen zichzelf ervan beschuldigen dat ze gecompliceerd zijn, dat ze eenvoud missen, maar we missen allemaal eenvoud! Dat is heel belangrijk.

Dus nu, na dat alles, heeft het haar zo eenvoudig gemaakt, dat ze veel sneller ging, ze had een lift, het was veel makkelijker! Dus wat is er aan de hand, nou, ze zei tegen zichzelf: «Ik zou graag een grote heilige willen zijn.» Ze wilde een strijder zijn, Jeanne d'Arc, ze wilde alle heiligen tegelijk zijn, een martelaar... Het ging op een gegeven moment niet zo goed meer, het begon er aan alle kanten uit te barsten. Dus we zullen je de laatste tekst voorlezen, wees gerust, het is de laatste.

*Tekst gelezen door Françoise Morin (MsB, 3r-3v): «In het gebed laat het verlangen mij een waar martelaarschap ondergaan (...) Mijn roeping is de Liefde.»*

Dus deze Liefde die ze ontdekte, ze begreep echt dat het haar roeping was. Ze begreep nog meer: ze wilde zich aanbieden als slachtoffer aan deze Liefde. Ze zei: «De grote heiligen offerden zichzelf voor de zondaars als slachtoffers van de goddelijke gerechtigheid», wat ook is wat Jezus had gedaan, terwijl ze zei: «Ik ben veel te klein om dit te doen, dus ik wil mezelf als zondeoffer aanbieden aan de Barmhartige Liefde, Hem vragend om mij onophoudelijk te verbranden. En dan in deze zuivering die de brandende liefde van de Heer in zijn Hart hem geeft, worden alle zonden mee verbrand. Het is een groot vreugdevuur. Alles wordt verbrand, alles wordt verteerd, alles wordt getransformeerd. Dit is dus wat we van de Heer moeten vragen, omdat zij toen vroeg dat een legioen van kleine zielen, allemaal eenvoudig, allemaal klein, allemaal zwak, zich op deze manier kon aanbieden voor de zonden van de wereld, maar [ook] om het lijden van het Hart van de Heer te kalmeren. Het is helemaal niet om het te verdienen, zoals de slachtoffers toentertijd, voor de zonden van de wereld, maar

3 Toespeling op het feit dat Pierre vaak gevraagd werd minder snel te praten...

het is gewoon omdat deze immense liefde niet wordt begrepen, niet wordt bemind. En dit Hart van God dat een hart van vlees is geworden, zodat het kan lijden, dat voor ons heeft geleden tot in de eeuwigheid, welnu deze liefde heeft geleden om te zien dat ze verkeerd begrepen werd en het is deze liefde die de liefde verstikt die het zou willen geven aan elke ziel die ze weigert, en die op zijn minst vraagt om het uit te gieten in degenen die accepteren om het te begrijpen en die accepteren om het te ontvangen.

Dan zie je wat de Heer vraagt, het is heel simpel. Er zijn miljarden wezens op aarde, velen – men kan niet zeggen hoeveel – een groot aantal weigert Hem. Nu heeft hij in zijn Hart schatten voor elke ziel, het ligt in Zijn Hart opgesloten, Hij stikt van liefde, dus vraagt Hij sommige zielen om te accepteren om meer te ontvangen dan nodig is voor hen, maar ook voor anderen; op dat moment zal het hen verbranden, het zal hen verteren. Dat is wat de Heer van ons vraagt: ontvangen. Dus geef ons vrede met uw zonden, zeg ja tegen de Heer en u zult zien wat er daarna gebeurt .

En zeg vooral geen ja op praktische dingen waar je bang voor bent, zeg een globaal «ja»: «Neem mijn wil, neem alles, want ik ben er niet toe in staat [om iets alleen te doen] en omdat Jij liefde bent, staan wij er niet zo slecht voor! Het is toch fantastisch die liefde. Je snapt het!

(...) [Johannes XXIII] beging blunders, het was verschrikkelijk! Voor een diplomaat was het echt een succes! Het kon hem niet schelen, hij hield van Jezus. Dus op een mooie dag, deze Kerk, [je hebt gezien] hoe het ging, het brokkelde aan alle kanten af; dus zeiden de conservatieven: «Als we het aanraken, valt alles uit elkaar ... En ze hadden gelijk! Dan moet je begrijpen dat op een mooie dag de Heilige Geest tegen Johannes XXIII zei: «Maar zeker is het noodzakelijk om het concilie bij elkaar te roepen.» Hij werd geïnspireerd. Dus wat gebeurde er? Het breekt min of meer je klomp, maar het stoot af! Dus de mensen vragen: «Wat gebeurt er nu? Dit is gewoon wat Johannes XXIII vroeg. Hij heeft gevraagd dat er een Pinksteren van Liefde over de wereld zou komen, nou dat komt er. De rationalisten begrijpen het niet, jammer voor hen. Laten we bidden dat... Je snapt het!

Pierre Goursat  
en zijn broers en zussen

[www.pierregoursat.com](http://www.pierregoursat.com)